

ด่วนที่สุด

ที่ กค ๑๐๐๖/๙๖๖

กระทรวงการคลัง
ถนนพระรามที่ ๖
กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง การให้ความช่วยเหลือด้านการเงินแก่ผู้ประกอบการ SMEs อย่างทั่วถึง

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

- อ้างถึง ๑. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๕/๒๗๒๓๒ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๒
๒. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๕/๔๕๗ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๓
๓. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๕/๗๙๗๐ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๓
๔. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีลับมาก ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๗/๑๑๓๑๔ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือรอนายกรัฐมนตรีเห็นชอบให้เสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี

ด้วยกระทรวงการคลังขอเสนอการให้ความช่วยเหลือด้านการเงินแก่ผู้ประกอบการ SMEs อย่างทั่วถึง โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๔) เรื่องที่ขอทบทวนหรือยกเว้นการปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการรัฐมนตรี ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตาม (๖) รวมทั้งสอดคล้องตามยุทธศาสตร์ชาติในด้าน (๒) การสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๔) การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ทั้งนี้ รอนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) กำกับการบริหารราชการกระทรวงการคลังได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีด้วยแล้ว (สิ่งที่ส่งมาด้วย)

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เรื่องเดิม

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ - ๔ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ ปี ๒๕๖๒ มาตรการต่อเติม เสริมทุน SMEs สร้างไทย มาตรการดูแลและเยียวยาผลกระทบจากไวรัสโคโรนา (COVID-๑๙) ต่อเศรษฐกิจไทยทั้งทางตรงและทางอ้อม ระยะที่ ๑ และมาตรการดูแลและเยียวยาผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ต่อเศรษฐกิจไทยทั้งทางตรงและทางอ้อม ระยะที่ ๓ ตามลำดับ

๒. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี

ด้วยรัฐบาลได้ดำเนินมาตรการด้านการเงินเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises : SMEs) มาอย่างต่อเนื่อง รวมถึงมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ที่ได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ อย่างไรก็ดี เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ได้อย่างทั่วถึง กระทรวงการคลังจึงขอเสนอเรื่อง การให้ความช่วยเหลือด้านการเงินแก่ผู้ประกอบการ SMEs อย่างทั่วถึง โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๔) เรื่องที่ขอทบทวนหรือยกเว้นการปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการรัฐมนตรี ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตาม (๖)

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบสถาบันการเงินได้อย่างทั่วถึง เป็นการบรรเทาความเดือดร้อนและเสริมสภาพคล่องให้ผู้ประกอบการ SMEs สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ โดยเฉพาะในช่วงที่ภาวะเศรษฐกิจได้ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙

๔. สารสำคัญ

สืบเนื่องจากการที่รัฐบาลได้มีมาตรการด้านการเงินเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs มาอย่างต่อเนื่อง โดยตั้งแต่ช่วงกลางปี ๒๕๖๒ เศรษฐกิจไทยได้ส่งสัญญาณชะลอตัวลงอย่างชัดเจน กระทรวงการคลังจึงได้จัดทำมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ ปี ๒๕๖๒ และมาตรการต่อเติม เสริมทุน SMEs สร้างไทย และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ และวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๓ ตามลำดับ นอกจากนี้ ในช่วงที่ผ่านมารัฐบาลยังได้มีมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ที่ได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ โดยได้จัดทำมาตรการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-๑๙) วงเงิน ๑๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๓ และออกพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ (พ.ร.ก. Soft loan) ของธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ภายใต้มาตรการดูแลและเยียวยาผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ต่อเศรษฐกิจไทยทั้งทางตรงและทางอ้อม ระยะที่ ๓ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๓ อย่างไรก็ตาม เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการดำเนินมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ของรัฐบาลอย่างทั่วถึง กระทรวงการคลังได้แบ่งการให้ความช่วยเหลือด้านการเงินให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs ออกเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่

๔.๑ กลุ่มผู้ประกอบการ SMEs ที่มีคุณสมบัติสามารถเข้าร่วมมาตรการสนับสนุนการให้สินเชื่อเพิ่มเติมภายใต้ พ.ร.ก. Soft loan

๔.๑.๑ คุณสมบัติของผู้ประกอบการ SMEs

ผู้ประกอบการ SMEs ที่สามารถเข้าร่วมมาตรการสนับสนุนการให้สินเชื่อเพิ่มเติมภายใต้ พ.ร.ก. Soft loan มีคุณสมบัติดังนี้

๑) มีวงเงินสินเชื่อรวมทั้งกลุ่มธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ที่มีกับสถาบันการเงินแต่ละแห่ง ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ ไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท โดยเป็นไปตามหลักเกณฑ์การกำกับลูกหนี้รายใหญ่ (Single Lending Limit)

๒) ไม่มีสถานะเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loans : NPLs) ของสถาบันการเงิน ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ ทั้งนี้ การจัดชั้นพิจารณาเป็นรายลูกหนี้ สำหรับลูกหนี้ที่เป็น NPLs หลังวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ สามารถยื่นขอสินเชื่อตามโครงการนี้ได้ โดยขึ้นอยู่กับพิจารณาของสถาบันการเงินแต่ละแห่ง

๓) ไม่เป็นผู้ประกอบธุรกิจทางการเงิน

๔) ไม่เป็นบริษัทที่มีหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอ

๔.๑.๒ แนวทางการให้ความช่วยเหลือ

มาตรการภายใต้ พ.ร.ก. Soft loan ประกอบด้วย

๑) มาตรการสนับสนุนการให้สินเชื่อเพิ่มเติม วงเงิน ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท โดย ธปท. สนับสนุนเงินทุนดอกเบี้ยต่ำให้แก่สถาบันการเงินในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๐.๐๑ และสถาบันการเงินให้สินเชื่อใหม่แก่ผู้ประกอบการ SMEs ในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๒ ระยะเวลากู้ ๒ ปี ปลดชำระเงินต้นและดอกเบี้ยเป็นระยะเวลา ๖ เดือน ทั้งนี้ การให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการ SMEs ภายใต้ พ.ร.ก. Soft loan เป็นการพิจารณาตามเงื่อนไขของสถาบันการเงินแต่ละแห่ง ทั้งนี้ ธปท. ได้อาศัยอำนาจตาม พ.ร.ก. Soft loan ออกประกาศห้ามไม่ให้สถาบันการเงินเรียกเก็บค่าธรรมเนียมใด ๆ รวมถึงดอกเบี้ยผิดนัดจากลูกหนี้ภายใต้มาตรการนี้ ส่งผลให้ลูกหนี้ได้ประโยชน์สูงสุด

๒) มาตรการพักชำระหนี้ (Debt Holiday) ให้สถาบันการเงินแต่ละแห่งชะลอการชำระหนี้เงินต้นและดอกเบี้ยของผู้ประกอบการ SMEs ที่มีวงเงินสินเชื่อกับสถาบันการเงินแต่ละแห่งไม่เกิน ๑๐๐ ล้านบาท เป็นระยะเวลา ๖ เดือน โดยไม่ถือเป็นภาระผิดนัดชำระหนี้

๔.๒ กลุ่มผู้ประกอบการ SMEs รายย่อยที่มีคุณสมบัติสามารถเข้าร่วมมาตรการสนับสนุนการให้สินเชื่อเพิ่มเติมภายใต้ พ.ร.ก. Soft loan ได้ แต่สถาบันการเงินไม่ส่งเข้าร่วมมาตรการตาม พ.ร.ก. Soft loan

๔.๒.๑ คุณสมบัติของผู้ประกอบการ SMEs

เป็นผู้ประกอบการ SMEs ที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๔.๑.๑ สามารถเข้า พ.ร.ก. Soft loan ได้ แต่เนื่องจากสถาบันการเงินพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นกลุ่มผู้ประกอบการ SMEs ที่มีความเสี่ยงหรือเป็นผู้ประกอบการ SMEs รายย่อยที่อาจมีหลักประกันไม่เพียงพอ จึงไม่ส่งเข้าร่วมมาตรการสนับสนุนการให้สินเชื่อเพิ่มเติมภายใต้ พ.ร.ก. Soft loan

๔.๒.๒ แนวทางการให้ความช่วยเหลือ

อย่างไรก็ดี ปัจจุบันมีมาตรการด้านการเงินที่อยู่ระหว่างดำเนินการซึ่งผู้ประกอบการ SMEs ในกลุ่มนี้สามารถเข้าร่วมได้ ได้แก่

๑) มาตรการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-๑๙) ของธนาคารออมสิน วงเงินโครงการ คงเหลือ ๑๓,๐๐๐ ล้านบาท วงเงินต่อรายสูงสุด ๒๐ ล้านบาท ดอกเบี้ยร้อยละ ๒ ต่อปี เป็นระยะเวลา ๒ ปี

๒) โครงการ Transformation Loan เสริมแกร่ง (Soft Loan เพื่อปรับเปลี่ยนเครื่องจักร ระยะที่ ๒) ของธนาคารออมสิน วงเงินโครงการคงเหลือ ๗,๕๐๐ ล้านบาท วงเงินต่อรายสูงสุด ๕๐ ล้านบาท ดอกเบี้ยร้อยละ ๔ ต่อปี ระยะเวลากู้ ๗ ปี

๓) โครงการสินเชื่อเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชน (Local Economy Loan) ของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.) วงเงินโครงการคงเหลือ ๑๔,๐๐๐ ล้านบาท วงเงินต่อรายสูงสุด ๕ ล้านบาท ดอกเบี้ยเริ่มต้นร้อยละ ๓ ต่อปี ใน ๓ ปีแรก ระยะเวลากู้ ๗ ปี

๔) โครงการสินเชื่อรายย่อย Extra Cash ของ ธพว. วงเงินโครงการคงเหลือ ๙,๙๐๐ ล้านบาท วงเงินต่อรายสูงสุด ๓ ล้านบาท ดอกเบี้ยร้อยละ ๓ ต่อปี ใน ๒ ปีแรก ระยะเวลากู้ ๕ ปี

สำหรับผู้ประกอบการ SMEs ที่มีศักยภาพแต่มีหลักประกันไม่เพียงพอสามารถเข้าร่วมโครงการค้ำประกันสินเชื่อผ่านบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) ได้

๔.๓ กลุ่มผู้ประกอบการ SMEs ที่คุณสมบัติไม่เข้าข่าย พ.ร.ก. Soft loan

๔.๓.๑ กลุ่มผู้ประกอบการ SMEs ที่ไม่เคยขอสินเชื่อกับสถาบันการเงินหรือไม่มีสินเชื่อคงค้างกับสถาบันการเงิน ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ โดยเป็นกลุ่มผู้ประกอบการ SMEs ที่ในช่วงที่ผ่านมาไม่เคยขอสินเชื่อกับสถาบันการเงินเพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจ หรือเป็นผู้ประกอบการ SMEs ที่ไม่มีสินเชื่อคงค้างกับสถาบันการเงิน ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ จึงไม่สามารถเข้าร่วมมาตรการสนับสนุนการให้สินเชื่อเพิ่มเติมภายใต้ พ.ร.ก. Soft loan ได้ อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการ SMEs กลุ่มนี้ สามารถเข้าร่วมโครงการสินเชื่อและโครงการค้ำประกันสินเชื่อตามข้อ ๔.๒.๒ ได้ แต่เนื่องจากไม่เคยมีประวัติในการขอสินเชื่อ สถาบันการเงินไม่เคยเห็นพฤติกรรมและความสามารถในการชำระหนี้ ทำให้สถาบันการเงินอาจต้องพิจารณาคุณสมบัติเพิ่มเติม รวมถึงมีความเข้มงวดในการอนุมัติสินเชื่อ หรืออาจไม่อนุมัติสินเชื่อให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs กลุ่มนี้ จึงมีความจำเป็นต้องมีมาตรการด้านการเงินเพื่อช่วยเหลือเพิ่มเติม

๔.๓.๒ กลุ่มผู้ประกอบการ SMEs ที่เป็น NPLs

ผู้ประกอบการ SMEs ที่เป็น NPLs สามารถแบ่งได้เป็น ๒ ประเภท ได้แก่ ๑) ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีสถานะเป็น NPLs แต่ยังมีศักยภาพในการดำเนินธุรกิจ และ ๒) ผู้ประกอบการ SMEs ที่เป็น NPLs และมีหนี้สินล้นพ้นตัว โดยที่ผู้ประกอบการ SMEs กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีความเปราะบางทางการเงินและความเสี่ยงสูง ทำให้ไม่ได้รับการพิจารณาให้สินเชื่อจากสถาบันการเงิน ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องมีแนวทางให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs กลุ่มนี้เป็นการเฉพาะ

นอกเหนือจากผู้ประกอบการ SMEs ทั้ง ๓ กลุ่มดังกล่าวข้างต้น ยังมีผู้ประกอบการ SMEs ขนาดกลางและขนาดใหญ่ที่มีวงเงินสินเชื่อกับสถาบันการเงินเกินกว่า ๕๐๐ ล้านบาท หรือเป็นผู้ประกอบการ SMEs ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและตลาดหลักทรัพย์เอเอ็มเอไอ ซึ่งไม่เข้าข่ายคุณสมบัติของผู้ประกอบการ SMEs ตามมาตรการสนับสนุนการให้สินเชื่อเพิ่มเติมภายใต้ พ.ร.ก. Soft loan เนื่องจากผู้ประกอบการ SMEs กลุ่มนี้ถือเป็นผู้ประกอบการ SMEs ที่มีศักยภาพ มีอำนาจต่อรองกับสถาบันการเงินในการเข้าถึงสินเชื่อปกติของสถาบันการเงิน และสามารถมีช่องทางการระดมทุนที่หลากหลาย เช่น การเพิ่มทุนโดยเจ้าของกิจการ การออกหุ้นกู้ เป็นต้น

๔.๔ สภาพปัญหา

จากการวิเคราะห์และแบ่งกลุ่มผู้ประกอบการ SMEs ตามข้อ ๔.๑ - ๔.๓ พบว่ายังมีกลุ่มผู้ประกอบการ SMEs ที่ยังอาจเข้าไม่ถึงแหล่งเงินทุนหรือความช่วยเหลือด้านการเงินจากภาครัฐ เนื่องจากเป็นกลุ่มผู้ประกอบการ SMEs ที่ไม่เคยขอสินเชื่อกับสถาบันการเงินเพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจในช่วงที่ผ่านมา ทำให้สถาบันการเงินไม่สามารถพิจารณาอนุมัติสินเชื่อให้ได้ เพราะไม่เคยมีประวัติการขอสินเชื่อ สถาบันการเงินไม่เคยเห็นพฤติกรรมและความสามารถในการชำระหนี้ รวมถึงเป็นผู้ประกอบการ SMEs ที่ไม่มีคุณสมบัติตาม พ.ร.ก. Soft loan นอกจากนี้ ยังมีกลุ่มผู้ประกอบการ SMEs ที่มีสถานะเป็น NPLs ซึ่งอาจยังมีศักยภาพในการดำเนินธุรกิจหรือเป็นผู้ประกอบการ SMEs ที่มีหนี้สินล้นพ้นตัว ทำให้ไม่ได้รับการพิจารณาให้สินเชื่อจากสถาบันการเงินเช่นกัน ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องมีแนวทางการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs กลุ่มนี้เพิ่มเติม

๔.๕ แนวทางการให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติม

เพื่อให้การช่วยเหลือด้านการเงินแก่ผู้ประกอบการ SMEs ของรัฐบาลเป็นไปอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพสำหรับกลุ่มผู้ประกอบการ SMEs ในข้อ ๔.๓ เห็นควรเสนอแนวทางการให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติม ดังนี้

๔.๕.๑ การให้ความช่วยเหลือทางการเงินเพิ่มเติมสำหรับกลุ่มผู้ประกอบการ SMEs ที่ไม่เคยขอสินเชื่อกับสถาบันการเงินหรือไม่มีสินเชื่อคงค้างกับสถาบันการเงิน ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ ตามข้อ ๔.๓.๑ มีรายละเอียดดังนี้

๑) เมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๓ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบให้จัดสรรวงเงินจำนวน ๘๐,๐๐๐ ล้านบาท จากมาตรการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-๑๙) ให้กับธนาคารออมสินเพื่อปล่อยสินเชื่อให้กับผู้ประกอบการธุรกิจการเงินที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (Non-Bank) โดยตรง ในการนี้ เพื่อให้การช่วยเหลือด้านการเงินแก่ผู้ประกอบการ SMEs ของรัฐบาลเป็นไปอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ เห็นควรให้เสนอทบทวนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๓ ดังนี้

๑.๑) จัดสรรวงเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท จากวงเงิน ๘๐,๐๐๐ ล้านบาท โดยใช้เงื่อนไขของมาตรการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-๑๙) เดิม เพื่อให้ธนาคารออมสินปล่อยสินเชื่อให้กับสถาบันการเงินในอัตราร้อยละ ๐.๐๑ ต่อปี

๑.๒) ให้สถาบันการเงินตามข้อ ๑.๑) ปล่อยสินเชื่อให้กับกลุ่มผู้ประกอบการ SMEs ที่ไม่เคยขอสินเชื่อกับสถาบันการเงินหรือไม่มีสินเชื่อค้างกับสถาบันการเงิน ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นผู้ประกอบการ SMEs ที่มีคุณสมบัติไม่เข้าข่ายตาม พ.ร.ก. Soft loan วงเงินไม่เกิน ๒๐ ล้านบาทต่อราย คิดดอกเบี้ยกับผู้ประกอบการ SMEs ในอัตราร้อยละ ๒ ต่อปี เป็นระยะเวลา ๒ ปี สำหรับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขยังคงเป็นไปตามมาตรการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-๑๙) ที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๓

๒) เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๓ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้ บสย. ดำเนินโครงการ บสย. SMEs สร้างไทย ซึ่งเป็นการปรับปรุงจากโครงการค้ำประกันสินเชื่อ Portfolio Guarantee Scheme ระยะที่ ๘ (PGS ๘) เพื่อรองรับกลุ่มผู้ประกอบการ SMEs ที่เป็น NPLs แต่มีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้แล้ว โดยที่ปัจจุบันโครงการ บสย. SMEs สร้างไทยมีวงเงินค้ำประกันสินเชื่อเหลืออยู่ ๕๑,๐๐๐ ล้านบาท แต่เนื่องจากวงเงินค้ำประกันสินเชื่อของโครงการ PGS ๘ ใกล้หมด แต่ยังมีความต้องการใช้การค้ำประกันสินเชื่ออยู่ ประกอบกับการดำเนินโครงการตามข้อ ๑) เป็นการให้สินเชื่อกับกลุ่มที่มีความเสี่ยง เนื่องจากไม่เคยมีประวัติในการขอสินเชื่อ สถาบันการเงินไม่เคยเห็นพฤติกรรมและความสามารถในการชำระหนี้ ดังนั้น จึงเห็นควรเสนอทบทวนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๓ โดยแบ่งวงเงินค้ำประกันสินเชื่อ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท จากโครงการ บสย. SMEs สร้างไทย โดยใช้เงื่อนไขของโครงการ PGS ๘ เดิม เพื่อช่วยเหลือกลุ่มผู้ประกอบการ SMEs ที่มีคุณสมบัติไม่เข้าข่ายตาม พ.ร.ก. Soft loan

๔.๕.๒ นอกจากนี้ เพื่อเป็นการช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ที่เป็น NPLs ตามข้อ ๔.๓.๒ ให้สามารถกลับมาดำเนินธุรกิจได้โดยเร็ว เห็นควรมอบหมายสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) หรือร่วมกับกระทรวงการคลัง เพื่อหาแนวทางการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการที่เป็น NPLs ตามข้อ ๔.๓.๒ ตามอำนาจหน้าที่ของ สสว. ในการช่วยเหลืออุดหนุนทางการเงิน การให้กู้ยืมเงิน การร่วมลงทุน หรือการให้ความช่วยเหลือผ่านกองทุนส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อไป โดยให้แล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๓

๔.๕.๓ อนึ่ง เพื่อให้ผู้ประกอบการ SMEs ที่เป็นลูกค้าของสถาบันการเงินเฉพาะกิจได้ประโยชน์สูงสุด เห็นควรให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจพิจารณาถูกค้ำผู้ประกอบการ SMEs ที่มีคุณสมบัติตามมาตรการสนับสนุนการให้สินเชื่อเพิ่มเติมภายใต้ พ.ร.ก. Soft loan ให้สามารถเข้าร่วมมาตรการได้มากที่สุด เพื่อให้สภาพคล่องที่เหลืออยู่ของสถาบันการเงินเฉพาะกิจได้ถูกนำไปใช้เพื่อเสริมการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ในกลุ่มตามข้อ ๔.๓.๑ หรือผู้ประกอบการ SMEs ที่ต้องการสินเชื่อเพิ่มเติมจาก พ.ร.ก. Soft loan

๔.๕.๔ เห็นควรมอบหมายสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ กระทรวงการคลัง พิจารณาทบทวนการกำหนดตัวชี้วัดเพื่อประเมินผลการดำเนินงาน และการกำหนดระบบแรงจูงใจของสถาบันการเงินเฉพาะกิจให้สอดคล้องกับพันธกิจ และการดำเนินงานตามนโยบายที่สถาบันการเงินเฉพาะกิจได้รับมอบหมายในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ด้วย

๕. ความเห็นกระทรวงการคลัง

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า เพื่อให้การช่วยเหลือทางการเงินให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs เป็นไปอย่างทั่วถึง ตลอดจนเป็นการช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ให้มีสภาพคล่องเพียงพอในการดำเนินธุรกิจได้ต่อไป ในการนี้ จึงเห็นควรนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแนวทางการให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมแก่ผู้ประกอบการ SMEs ตามที่กระทรวงการคลังเสนอในข้อ ๔.๕ พร้อมทั้งมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอุดม สวานายน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

สำนักนโยบายระบบการเงินและสถาบันการเงิน

โทร. ๐ ๒๒๗๓ ๔๐๒๐ ต่อ ๓๒๓๕

โทรสาร ๐ ๒๖๑๘ ๓๓๗๔

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ channarong@fpo.go.th